

ХИТРЕЦЪ

(По Бьорнсонъ)

Върналъ се селянинътъ у дома си, извелъ другия волъ, — жена му още спѣла — и намислилъ да ѝ каже, че воловетъ поевтенѣли, затова за двата взелъ толкова малко пари.

Повървѣлъ малко и видѣлъ, че на едно дърво виси човѣкъ. Това билъ младиятъ крадецъ.

— Жена му е била много зла, затова се е обесилъ, горкия! казалъ селянинътъ. Богъ да го прости!

Прекръстилъ се и отминалъ. Младиятъ крадецъ скочилъ веднага, затичалъ се напредъ и се обесилъ на друго дърво край пжтя.

— Чудно нѣщо, извикалъ селянинътъ, това е сжщиятъ сиромакъ! Нима толкова е билъ нещастенъ, че два пжти се е обесилъ? Е, Богъ да ти е на помощъ, човѣче!

Махналъ съ ржка и отминалъ.

Като вървѣлъ още половинъ часъ, видѣлъ трети обесенъ, съвършено приличенъ на първитѣ двама.

— Не, това вече не е току тъй, — казалъ той, като си търкалъ очитѣ. Не може да е билъ все единъ и сжщъ човѣкъ! Дали не сж трима братя и тримата съ зли жени? Чакай да се върна и видя още еднажъ другитѣ двама.

Вързалъ вола за едно дърво и се затекълъ къмъ мѣстото, дето видѣлъ по-рано обесения. Нѣмало го. Търсилъ, търсилъ и като не го намѣрилъ, върналъ се при вола — но и него нѣмало!

Заплакалъ бедниятъ селянинъ и си казалъ: — То се видѣ, че и азъ ще трѣбва да се обеса, щомъ жената се научи, че съмъ изгубилъ двата вола! — Да става, каквото ще, ще отида да взема и третия!

Върналъ се въ кжщи. — Жена му била у съседката. Той извелъ незабелязано и третия волъ.

Като приближилъ мѣстото, дето вързалъ първия, счуло му се, че наблизю мучи волъ.

Сърдцето му затуптѣло отъ радость.